

УДК 615.825:616.8-008.6

ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ В УМОВАХ СТАЦІОНАРУ ОСІБ З АВТОІМУННИМИ ЗАПАЛЬНИМИ ПОЛІРАДИКУЛОНЕЙРОПАТІЯМИ (СИНДРОМОМ ГІЕНА-БАРРЕ)

Богдан КРУК, Наталія РОСОЛЯНКА

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського,
м. Львів, Україна*

Вступ. За синдрому Гієна-Барре (СГБ) 2/3 пацієнтів не можуть самостійно ходити, гостра дихальна недостатність, яка вимагає штучної вентиляції легень, виникає у 25% пацієнтів. Усі такі пацієнти підлягають негайній госпіталізації в стаціонар для безперервного моніторингу функціонального стану серцевої і дихальної систем. У науковій і методичній літературі широко представлено протоколи надання медичної допомоги особам із синдромом Гієна-Барре, проте питання застосування фізичної терапії в умовах стаціонару недостатньо висвітлені.

Мета – обґрунтувати й перевірити ефективність застосування засобів і методів фізичної терапії осіб із синдромом Гієна-Барре в умовах стаціонару.

Методи. Аналіз та узагальнення літературних джерел, гоніометрія, мануальне м'язове тестування, оцінювання рівня володіння руховими навичками за шкалою COVS.

Результати. Заняття з пацієнтами із СГБ проводили 5 разів на тиждень, 1 раз на день. Заняття тривало 20–30 хвилин. Залежно від адаптації хворого до фізичних навантажень, тривалість занять поступово збільшувалася до 45 хвилин.

Запропонована методика фізичної терапії містила: профілактику виникнення відлежін, дихальних ускладнень, патологічних поз, контрактур; виконання вправ для збільшення сили м'язів уражених кінцівок; виконання вправ для поліпшення рівноваги, координації рухів; виконання вправ для збільшення витривалості; виконання вправ для поліпшення навичок самообслуговування; інструктаж родичів пацієнта та осіб, що доглядають за хворим. Особливість запропонованої методики фізичної терапії осіб із СГБ полягала в диференційованому виборі способу виконання вправ залежно від результатів обстеження за ММТ, що дало змогу ефективно відновлювати втрачені функції.

Після проведення курсу фізичної терапії вірогідно зросли показники сили м'язів у осіб основної групи відносно осіб групи порівняння ($p < 0.05$). Також позитивні зміни спостерігали і в показниках обох груп за тестом COVS, проте дані осіб основної групи вірогідно є більшими у порівнянні показниками осіб групи порівняння ($p < 0,05$). Результати повторного обстеження свідчать про те, що вірогідної різниці в показниках гоніометрії основної і порівняльної груп немає ($p > 0.05$).

Обговорення і висновки. Упровадження запропонованої методики дало можливість отримати позитивні зміни сили м'язів і рухових навичок, завдяки чому стало можливим самостійне виконання щоденних побутових дій.

Ключові слова: фізична терапія, полінейрорадикулопатія, синдром Гієна-Барре, млявий параліч.